

Να είμαστε «αξεκόλλητοι» και αχώριστοι με τον Χριστό μας

/ [Επικαιρότητα](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα, παρά τα κατ' ακρίβειαν τηρηθέντα ισχύοντα μέτρα προς αποφυγήν της διασποράς της νέας γρίπης covid-19, εορτάσθηκαν τα Χριστούγεννα στην Πόλη της Χαλκίδος, την έδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων, αλλά και σε όλο το μήκος και πλάτος της Ιεράς Μητροπόλεως με τις 145 Ενορίες και τα 15 Μοναστήρια, την Παρασκευή 25 Δεκεμβρίου 2020.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, μετέβη στην ιστορική Παλαιοχριστιανική Βασιλική της Αγίας Παρασκευής Πολιούχου Χαλκίδος, όπου και χοροστάτησε στον Όρθρο και στην συνέχεια προέστη στην Θεία Λειτουργία, συλλειτουργούντων του Προϊσταμένου της Ενορίας, Αρχιμ. Συμεών Ηλιοδρομίτη και του Διακ. Νικολάου Πριμηκύριου και συμμετεχόντων, των κατά το Νόμον προβλεπομένων, εκκλησιασθέντων πιστών, μεταξύ των οποίων η Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Έλενα Βάκα και ο Διοικητής της Σχολής Πεζικού Υποστράτηγος

Γεώργιος Χατζηγεωργίου.

Κατά την ώρα του «Κοινωνικού» ανεγνώσθη η Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου, η οποία έχει ως εξής:

Σεβαστοί μου πατέρες Ιερείς και Διάκονοι του Θεού του Υψίστου,

Οσιώτατοι Μοναχοί και Μοναχές

και χριστιανοί μου ευλογημένοι,

παιδιά μου αγαπητά,

Μέσα από τα βάθη της πτωχής μου καρδιάς επικοινωνώ μαζί σας, τούτη την άγια και χαρμόσυνη ημέρα που γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα, προκειμένου να ζήσω και να μοιραστώ μαζί σας τη χαρά και με αγαλλίαση να σας απευθύνω πατρικές θερμότες ευχές.

Ενδεχομένως μερικοί να απορείτε, σκεπτόμενοι το πώς είναι δυνατόν να χαιρόμαστε σε αυτή την ατμόσφαιρα του φόβου και του τρόμου που δημιουργεί η ίδια η πραγματικότητα της πανδημίας, αλλά και η αδιάκοπη, κατατλιγμένη

προβολή της εξαπλώσεως της ασθένειας και του θανάτου, ο οποίος φαίνεται να χάσκει χαιρέκακα απειλητικός;

Πώς να χαρούμε, όταν στα παραπάνω προστίθενται ακόμη και άλλα σοβαρά προβλήματα, τα οποία προκύπτουν από την διαχείριση της καταστάσεως αυτής; Και ασφαλώς δεν εννοώ μόνον τις οικονομικές επιπτώσεις, αλλά και όσα έχουν σχέση με σοβαρότερα ζητήματα, αφορώντα κυρίως την προσωπική και την κοινωνική μας ζωή και την ελευθερία!

Η φίλαυτη αυτο-απομόνωση, όσο και αν θεωρείται δικαιολογημένη, δεν έχει σχέση με την φυσιολογική ζωή και γι' αυτό όλοι κάνουμε λόγο για την ανάγκη να επιστρέψουμε στην κανονικότητα!

Η Εκκλησία, εν τούτοις, χαίρεται! Χαίρεται, γιατί είναι θεανθρώπινη κοινωνία! Πάντα νέα, πάντα ελπιδοφόρος, πάντα ζωοποιός! Χαίρεται, γιατί έχει Χριστούγεννα! Και μόνον αυτή η λέξη κομίζει χαρά και μάλιστα άλλης ποιότητας! Ουρανίου! Ο απρόσιτος και απερίγραπτος Θεός γίνεται προσιτός, μπαίνει στη ζωή και την ιστορία μας, γίνεται και άνθρωπος! Δεν έρχεται απλώς προς εμάς, αλλ' ενώνεται με την ανθρώπινη φύση, την μέχρι τότε απωθημένη και καταδικασμένη ανθρώπινη φύση! Συνδιάγει, συνδιαλλέγεται, συναυλίζεται και συζεί πλέον ο παντοδύναμος Θεός με τον χοϊκό και αδύναμο άνθρωπο, που όμως είναι ποίημά Του και εικόνα Του και διά τούτο ποθεί να τον έχει πάλι ενωμένο αχώριστα μαζί Του στον Παράδεισο! Σηκώνει στους ώμους Του τις δικές μας αμαρτίες, συμμετέχει στους πόνους μας, γεύεται ακόμα και τον θάνατο, με σκοπό να μας απαλλάξει απ' όλα τούτα και να μας χαρίσει ζωή ατελεύτητη!

Αυτή η απερίγραπτη αγάπη του Θεού, η οποία κάνει τους αγγέλους να καταπλήσσονται, τα άψυχα βουνά και τα όρη, μα και όλα τα σύμπαντα να γεμίζουν χαρά, θα αφήσει τον άνθρωπο, που για χατίρι του γίνονται όλα, ασυγκίνητο και σκυθρωπό; Είναι ποτέ δυνατόν; Όχι! Εκτός και αν ο άνθρωπος παραφρονήσει και καταδικάσει τον εαυτό του στην πραγματική κόλαση της αθείας και την εωσφορικής εμπνεύσεως εγωιστική απομόνωση. Μη γένοιτο! Ο θεάνθρωπος Χριστός είναι το παν! Δίχως Αυτόν δεν υπάρχει αλήθεια! Χωρίς τον θεάνθρωπο δεν υπάρχει ούτε ο άνθρωπος και όλα οδηγούν στο μηδέν!

Ας εμπυχωθούμε, λοιπόν, και ας ξεθαρρέψουμε με την αγαπητική πρωτοβουλία του Θεού οι πάντες! Το θέμα μας δεν είναι αν και με πόσους θα κάνουμε «ρεβεγιόν», αλλ' εάν θα κάνουμε Χριστούγεννα με ή χωρίς Χριστό! Τα μέλη της Εκκλησίας χορταίνουν και χαίρονται με το Χριστό. Ας Του χαρίσουμε την μετάνοιά μας και την ειλικρινή μας εξομολόγηση! Ας ενωθούμε αγαπητικά μαζί Του στην καθημερινή υπακοή στο θείο και σωτήριο για μας θέλημά Του, αλλά και στο ιερό μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, με το οποίο ζωούται και θεούται πας ο τρώγων και πίνων εξ ειλικρινούς καρδιάς!

Αγαπητά μου παιδιά,

Τα Χριστούγεννα μπορούν όχι απλώς να τονώσουν την αισιοδοξία μας, αλλά μπορούν να μας δώσουν φτερά! Άλλωστε και ο Κύριός μας ενανθρώπησε θέλοντας να μας ελκύσει προς τα Άνω! Από μας εξαρτάται το τί θα θελήσουμε και τί θα επιλέξουμε. Ο Θεός δεν μας επιβάλλει το καλό, παρά το γεγονός ότι είναι για το καλό μας. Αυτός είναι ο μεγάλος Θεός μας! Μας σέβεται, μας αγαπάει και μας θέλει κοντά Του, μόνον εάν ελεύθερα το θελήσουμε κι εμείς! Τί θησαυρό, αλήθεια, έχουμε! Και, δυστυχώς, δεν φαίνεται να τον εκτιμούμε... Μπροστά μας και πάλι τούτα τα Χριστούγεννα η χαρά και η θλίψη! Η ζωή και ο θάνατος! Εμείς επιλέγουμε...

Εύχομαι όλοι μας να είμαστε «αξεκόλλητοι» και αχώριστοι με τον Χριστό μας και μαζί Του πάντοτε να είμαστε αληθινά χαρούμενοι!

Με πατρική αγάπη και στοργή

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ο Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ